

περε περί μολύβδου. Τῷ ἀπήντησα ἐκφράζων ἡν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μου δι' ὅ,τι μοι ἀπέ-
τειλε, μὴ κάμων μνεῖαν περί μολύβδου, καὶ
τι οὕτως ἐφοδιασμένος ἐλπίζω μετὰ τῶν συνα-
λλων μου νὰ κάμωμεν προπόσεις διὰ τὴν ὑ-
σίαν του καὶ ὅτι θὰ κατατροπώσωμεν τὸν ἐχ-
θρὸν μας μετὰ τὰς εὐχὰς τοῦ γενναίου φιλέλλη-
ς Κλίφφορντ.

Γινώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιοῦ.]

40.

Τὸ συμφέρον τούτους μὲν σκοτίζει, ἐκείνους
ὁ φωτίζει.

41.

Οἱ μεγάλως ἐν τοῖς μικροῖς ἀσχολούμενοι
ἀνθρώπος πᾶσαν δι' ἔργα μεγάλα ἀποβάλ-
ουσι δεξιότητα.

42.

Ἀκούσας δὲν ἔχομεν δυνάμεις, ὅπως παρα-
λουθήσωμεν καθ' ὅλα τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ
μετέρου λογικοῦ.

43.

Πολλάκις ὁ ἄνθρωπος νομίζει ὅτι αὐτὸς εὐα-
νθῶν ἄγει, καὶ ὅτε ὑπ' ἄλλου ἄγεται· ἐν ᾧ δὲ ὁ
ὄψ αὐτοῦ πρὸς ὠρισμένον σκοπὸν αὐτὸν καθο-
γεῖ, ἀνεπαισθήτως ἢ καρδία αὐτοῦ πρὸς ἄλλο
ἕλος αὐτὸν παρασύρει.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Πᾶς ὁ ἐπιθυμῶν νὰ μεταρρυθμίση τὰ ἥθη
τῆς πατρίδος του πρέπει πρῶτον νὰ μεταρ-
ρυθμίση τὰ ἰδικά του.

* * Ἡ διηνεκὴς ἀργία καταντᾷ ἐπὶ τέλους
ἰσχυριωτέρα τῆς βαρυτέρας ἐργασίας.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

8.

Κυρία τις μετὰ τοῦ μικροῦ τῆς τέκνου ἐπι-
βάλλεται εἰς τὸν σιδηρόδρομον· λαμβάνει δὲ
ἐκείνην καὶ ἡμίσειαν θέσιν, διότι τὸ τέκνον τῆς
ἐκείνης μόλις ἐξ ἑτῶν, καὶ τοὶ λίαν ἀνεπτυγμένον.
Ἡ ἀμαξοστοιχία εἶνε βραδυκίνητος καὶ μετὰ
ἄλλων μόλις ὥρων ὁδοιπορίαν φθάνει εἰς τὸν
προορισμὸν τῆς.

— Πῶς! λέγει ὁ παραλαμβάνων τὰ εἰσιτή-
ρια ὑπάλληλος ἡμίσειαν θέσιν μόνον δι' αὐτὸ τὸ
παιδί! Ὅταν μεγάλο μοῦ φαίνεται.

— Ἦτον μικρότερον, παρατηρεῖ ἡ κυρία, ὅ-
ταν ἐπήραμεν τὰ εἰσιτήρια, ἀλλ' ἡ ἀμαξο-
στοιχία ἔκαμε τόσην ὥραν νὰ ἔλθῃ, ὥστε
μεγάλωσε καθ' ὁδόν.

9.

Ἐν τῷ πλημμελειοδικεῖσι :

— Ὁ πρόεδρος. Τί αἴσχος! νὰ κλέψῃς μίαν
κύβαν, ἢ ὅποια μάλισα εἶχε καὶ τέσσαρα μικρά!

— Ὁ κατηγορούμενος. Κύριε πρόεδρε...
ἔχω σκοπὸν νὰ τὰ υἱοθετήσω.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐσχάτως ἐτελέσθη ἐν Παρισίοις μεγαλο-
πρεπέστατα ἡ διανομὴ τῶν βραβείων πρὸς
τοὺς ἀριστεύσαντας ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ἐκθέσει.
Ἐν τῷ λόγῳ, ὃν ἀπήγγειλε κατὰ τὴν πανηγυ-
ριν ταύτην ὁ πρόεδρος Μακμαῶν, ἐξαίρεται ἰδίως
ἡ Ἐκθεσις τοῦ 1878 ὡς ἀνωτέρα πασῶν τῶν
προγενεστέρων ἐκθέσεων. Ὁ Μακμαῶν ἐμνημό-
νευσε τῶν παρωχημένων ἐθνικῶν συμφορῶν ὅ-
πως τοιούτῳ τρόπῳ διατρανώσῃ τὴν ἐντὸς βρα-
χυτάτου χρόνου τεράστιον ἐπίδοσιν τῆς Γαλ-
λίας καὶ ὑποδείξῃ τὴν ἀνεξάντλητον οικονομι-
κὴν αὐτῆς γονιμότητα. Ὁ πρόεδρος ἐξῆρε τὴν
ἀνθηρὰν κατάστασιν, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν εὐε-
ξίαν τῆς Γαλλίας, ἔστρεψε δὲ καὶ αἴσιον βλέμ-
μα ἐπὶ τὸ μέλλον, εἰπὼν τοὺς ἐξῆς ὠραίους λό-
γους· «Κατέστημεν φρονιμώτεροι καὶ φιλοπο-
νώτεροι, ἢ δὲ ἀνάμνησις ὅσων ὑπέστημεν συμ-
φορῶν, θὰ τηρήσῃ καὶ θὰ ἀναπτύξῃ ἐν ἡμῖν τὸ
πνεῦμα τῆς ὁμονοίας, τὸ πρὸς τοὺς θεσμοὺς καὶ
τοὺς νόμους ἀπόλυτον σέβας καὶ τὴν πρὸς τὴν
πατρίδα συνετὴν καὶ ἀφιλοκερδῆ ἀγάπην.»

Ἡ ἐν Kalisch πολωνικὴ ἐφημερίς Kalis-
chania γράφει τὰ ἀκόλουθα· «Ἐν τῷ χωρίῳ
Sompolno, τοῦ νομοῦ Kalisch τῆς πολωνι-
κῆς Ῥωσσίας, ζῆ ἑκατοντοῦτις χήρα ἰσραηλι-
τις, Rajela Wileczynoka καλουμένη, συγκατοι-
κοῦσα μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς, ὀγδοηκοντούτιδος
τὴν ἡλικίαν. Ἡ ἑκατοντοῦτις χήρα, ἣτις ἔχει
ἐξαίρετον ὄρασιν καὶ ἀκοήν, ἀκμαίας δὲ τὰς
διανοητικὰς τῆς δυνάμεις, συνέρχεται κατ' αὐ-
τὴν εἰς γάμον μετὰ τοῦ Μωυσέως Nachmiel,
ἐμπόρου ἐν Kalisch, ἐτῶν 88...»

Ἐπ' ἐσχάτων πολλὴ κατεβλήθη προσπάθεια
πρὸς εὔρεσιν συστήματος δυναμένου νὰ κινή
πολλὰ ταυτοχρόνως ὠρολόγια δι' ἐνὸς καὶ μό-
νου κεντρικοῦ γνώμονος. Πρὸς στιγμὴν ἐνόμισαν
ὅτι τὸ πρόβλημα ἠδύνατο νὰ λυθῇ διὰ τοῦ ἡ-
λεκτρισμοῦ· ἀλλὰ τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα εἶνε εἰ-
σέτι ἀνυπότακτον, διότι ἀπαιτεῖ συσκευὰς δα-
πανηροτάτας καὶ οὕτως εἰπεῖν λεπτοφυεστάτας,
εὐκολώτατα προσβαλλομένας ὑπὸ τῶν ἀτμο-
σφαιρικῶν ἐπιρρειῶν καὶ τούτου ἕνεκεν ὑποκει-
μένας εἰς πλείστας ὕσας διαταράξεις, πλὴν δὲ
τούτου καὶ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ
τας μεταχειρισθῇ ἐπιτυχῶς.

Ἀυστριακὸς τις μηχανικὸς, Μαῦρχοφερ ὀνομα-
ζόμενος, ἔλυσεν τὸ πρόβλημα τοῦ νὰ μετακίδη
μετὰ βεβαιότητος τὴν αὐτὴν ὥραν εἰς πάντα πό-
λεως τινος τὰ ὠρολόγια, ὁσαυδήποτε καὶ ἂν εἶνε,
καὶ ὁσονδήποτε ἀπέχων εἴτε ἀπ' ἀλλήλων, εἴτε
ἀπὸ τοῦ κεντρικοῦ ὠρολογίου τοῦ χρησιμεύοντος
ὡς γνώμονος. Ἡ ἐφεύρεσις αὕτη κυρωθεῖσα καὶ
ὑπὸ τῆς ἐπιτυχῶς ἐφαρμογῆς, διότι πρὸ ἐνὸς
ἤδη ἔτους λειτουργεῖ ἐν Βιέννῃ, θεμελιούται ἐπὶ
τῆς ἀρχῆς ταύτης· «ὄγκος ἀέρος ἐντὸς σωλῆνων
κεκλεισμένος δύναται νὰ μετακίδη κανονικῶς

τὴν ὄθεν δὴποτε ἐπ' αὐτοῦ γινομένην πίεσιν εἰς πάντα τὰ σημεῖα τῶν διακλαδώσεων τῶν σωλήνων.» Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς δὲ ταύτης ἀφορμώμενος ὁ αὐστριακὸς μηχανικὸς κατεσκευάσεν ὄρολόγιον πνευματικόν, ὅπερ διὰ καταλλήλου μηχανισμοῦ ἀποστέλλει καθ' ἕκαστον λεπτόν τῆς ὥρας κινήσιν τινα, ἣτις μεταβιβάζεται διὰ τῆς πίεσεως τοῦ ἀέρος εἰς πάντα τὰ δευτερεύοντα ὄρολόγια τὰ συγκοινωνοῦντα πρὸς τὸ κεντρικὸν διὰ πλέγματος σωλήνων ἐλαχίστης διαμέτρου.

Τὸ σύστημα τοῦτο εἶνε ἀπλοῦν, καὶ δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ οὐ μόνον εἰς τὰ τῆς πόλεως δημόσια ὄρολόγια, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ τῶν ιδιωτῶν· διότι ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ ἀγοράσῃ τις κλάδον τινὰ τῶν σωλήνων, ὡς ἀγοράζει τὸ ὕδωρ καὶ τὸ φωταέριον. Διὰ δὲ τοῦ τρόπου τούτου παύει πλέον ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ χορδίζονται τὰ ὄρολόγια καὶ αἰωνίως νὰ ἐπισκευάζονται καὶ αἰωνίως νὰ δέωνται ἐπισκευῆς· οὕτω πως δὲ διπλῆ προσγίνεται οἰκονομία, καὶ χρόνου καὶ χρήματος.

Εἰς Ἀναγνωστῆς.

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν ἀπεστάλησαν ἐκ Γαλλίας σπόροι εὐκαλύπτων καὶ ὀδηγίαι περὶ σπορᾶς αὐτῶν. Αἱ ὀδηγίαι αὗται εὐμενῶς ἐκοινοποιήθησαν ἡμῖν καὶ σπεύδομεν νὰ δημοσιεύσωμεν κατωτέρω μεταφράσιν αὐτῶν. Οἱ εὐκαλύπτοι· εὐδοκιμοῦσι παρ' ἡμῖν· ἀπόδειξις τούτου εἶνε οἱ φυτευθέντες ἐν τῇ ἐν Φαλήρω τερπηῇ ἐπαύλει τοῦ κ. Ε. Κεχαγιᾶ, οἵτινες ἐντός μικροῦ χρόνου κατέστησαν ὠρεῖα καὶ μεγάλα δένδρα.

Τὸ γένος εὐκαλύπτος περιλαμβάνει πλέον τῶν 160 εἰδῶν, ὧν τινὰ δύναται νὰ ἀνθίσῃσιν εἰς ψυχὰς 10⁰ καὶ 12⁰ βαθμῶν. Ὡστε εὐδοκιμοῦσι καὶ εἰς τὰ βόρεια μέρη τάχιστα αὐξανόμενα, οὐ ἔνεκεν εἶναι καταλληλότερα εἰς διακόσμησιν τῶν ὁδῶν καὶ τῶν σιδηροδρόμων. Ἐκ τῶν εἰδῶν τούτων τὸ καλούμενον εὐκάλυπτος ὁ σφαιροειδῆς, ὅστις εἶνε ὁ κοινότερος καὶ γνωστότατος, φθάνει εἰς ὕψος 60—70 μέτρων. Παρὰ τὸ Ἀλγέριον ὑπάρχουσι εὐκάλυπτοι αὐξανόμενοι 6 μέτρα καὶ ἔτος. Γνωστὴ δὲ εἶνε ἡ κατὰ τῶν πυρετῶν ἐνέργεια τοῦ εὐκαλύπτου, κορηγούντος τὴν ὑγίειαν εἰς τοὺς ἐλώδεις τόπους. Κατ' αὐτὰς γὰλλος τις μηχανικὸς (M. Martin), πρὸ δεκαετίας καλλιερῶν ἐν Προβηγκίᾳ φυτείας εὐκαλύπτων, ἐξέδωκεν ἄξιον πολλοῦ λόγου πῶνυμα· Περὶ εὐκαλύπτου καὶ τῶν ἐφαρμογῶν αὐτοῦ εἰς τὴν βιομηχανίαν (L'Eucalyptus et ses applications industrielles), ἐν ᾗ περιέλαβε πᾶν ὅ, τι μέχρι τούδε ἐγράφη περὶ τῆς καλλιέργειας, συντηρήσεως καὶ τῶν ὠφελειῶν τοῦ πολυτίμου τούτου φυτοῦ. Σ. τ. Δ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἵδηγίαι πρὸς σπορὰν τῶν Εὐκαλύπτων.

Σπείρων τὸν μάρτιον δύνασαι νὰ φυτεύσῃς τὰ φυτὰ λήγοντος τοῦ μαΐου, προσέχων νὰ φήσῃς κατὰ τὴν μεταφύτευσιν, περίξ τῆς ρίζης ἐκάστου φυτοῦ, ὅσον τὸ δυνατόν ἀρκετὸν χῶμα (μὲ μπόλλαν). Πρέπει δὲ ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον δεκαπενθήμερον νὰ προσέχῃς νὰ ποτίζηται τὸ εἶδος E. Globulus τὴν ἐσπέραν μᾶλλον ἢ τὴν πρωΐαν. Τὸ δὲ εἶδος Red Gum καλὸν εἶνε νὰ σπείρωμεν τὸν ἀπρίλιον καὶ μαΐον, ὑπολογιζομένου ἐνὸς γραμμαρίου εἰς δύο τετραγωνικά ὑποδεκάμετρα. Ἐπειδὴ δὲ θὰ σπαρῇ τὸν μαΐον δὲν θὰ ἦνε δυνατόν νὰ φυτευθῇ πρὸ τῶν φθινοπωρινῶν βροχῶν.

Πλείονες ὀδηγίαι ὑπάρχουσι περὶ τούτου ἐν

τῷ βιβλίῳ τῷ ἐπιγραφόμενῳ «Δένδρα τῆς Αὐστραλίας», σελ. 46.

Τὸ σπέρμα τοῦτο διατηρεῖ τὴν βλαστικὴν δύναμιν τοῦ ἐπὶ πολλὰ ἔτη· διὰ τοῦτο καλὸν εἶνε νὰ μὴ σπείρωμεν ὅλα τὰ σπέρματα διὰ μιᾶς, ἀλλὰ βαθμηδὸν καὶ ἐκ διαλειμμάτων. Ὅθεν σπείρωμεν ἀμέσως ἀρκετὰ E. Globulus ἕνα φυτευθῶσι τὸν μαΐον ἢ τὸν ἰούνιον, ἔπειτα δὲ σπείρωμεν πάλιν τὸν ὀκτώβριον καὶ τὸ ἔαρ. Ἡ γενομένη τὸ φθινόπωρον σπορὰ εἶνε ἡ ἀρίστη πασῶν.

Σπείρων τὸν μάρτιον μὴ ἄφινε τὸν ἥλιον νὰ προσβάλλῃ τὰ ἐσπαρμένα. Τὸ σπέρμα πρέπει νὰ καλύπτηται ὑπὸ γεωμιγοῦς κοπρίας (terreau) (πάχους διφράγκου). Ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆς πρέπει νὰ διατηρηθῇ διαρκῶς ὑγρὰ. Καλὸν δὲ εἶνε νὰ ἐπιτίθηται ἐπ' αὐτῶν λεπτὸν στρώμα ἐξ ἀχρῶν ἢ παρομοίου τινὸς ξηροῦ χόρτου. Μετὰ ἕξ ἢ ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν σπορὰν θέλουσι φυτρώσει τὰ σπέρματα καὶ μετὰ τέσσαρας ἢ πέντε ἡμέρας ἀφαιροῦμεν τὸ στρώμα τῶν ξηρῶν χόρτων.

Φυλλάτου τὰ πτηνὰ καὶ μάλιστα τοὺς πυργίτας (σπουργίτας), διότι τρώγουσι τὰ σπέρματα τὴν στιγμὴν τῆς βλαστῆσεως· μετὰ 5 ἢ 6 ἡμέρας ὅμως δὲν τὰ πειράζουσι.

Τὸ ποτιστήριον δι' οὗ θὰ ποτίζονται τὰ φυτὰ πρέπει νὰ ἔχῃ τὰς ὁπὰς λεπτοτάτας. Δυνάμεθα δὲ νὰ μεταφυτεύσωμεν τὰ φυτὰ χωρὶς νὰ φήσωμεν καθ' ὅλου χῶμα εἰς τὰς ρίζας, ἀλλὰ γενικῶς ὁσάκις τὸ νέον φυτὸν ἔχῃ 4 φύλλα, τὸ θέτομεν ἐν μικραῖς γάστραις μετὰ γεωμιγοῦς κοπρίας, τὰς ὁποίας παραχῶνομεν μέχρι τοῦ στόματος ἐντὸς πρασιᾶς καὶ τὰς ποτίζομεν κατὰ τὴν χρείαν. Ἐὰν σπείρωμεν τὴν 1 μέχρι 15 ὀκτωβρίου δύναται τὸ φυτὸν νὰ μεταφυτευθῇ εἰς τὴν γάστραν περὶ τὴν 15 νοεμβρίου. Τὸν δὲ φεβρουάριον καὶ μάρτιον τὰ φυτὰ ἔχουσι ὕψος 20—30 ὑφεκατομέτρων, καὶ τότε εἶνε ἡ κατάλληλος στιγμή νὰ φυτευθῶσιν εἰς τὴν γῆν. Αἱ γάστραι δὲ αὗται ἔχουσαι βάθος μὲν 8 ὑφεκατομέτρων, πλάτος δὲ τοσοῦτον, ἔσθην γινομένης τῆς καταμετρήσεως, τιμῶνται ἐν Γαλλίᾳ 30 φράγκων τὴν χιλιάδα.

Τοιαῦται εἶνε αἱ ὀδηγίαι ἃς νομίζω ὠφελίμους εἰς τὴν σπορὰν. Περὶ δὲ τῆς φυτεύσεως λέγει τὰ δέοντα τὸ βιβλίον «Δένδρα τῆς Αὐστραλίας.»

Θεωρῶ λόγου ἄξιον νὰ παρατηρήσω ὅτι τὸ εἶδος τὸ καλούμενον E. Globulus ἀπαιτεῖ γῆν καλὴν, παχυσίαν καὶ δροσερὰν· τὸ δὲ εἶδος Red Gum εὐδοκιμεῖ ἄριστα ἐπὶ ἐδάφους λιπροτέρου καὶ ξηροτέρου. Ἐν δὲ τῇ Ἀλγερίᾳ ἡ καλλιέργεια τοῦ εἶδους Red Gum ὁσημέραι διαδίδεται, ἐν ᾗ τὸν ἀντιὸν ἢ τοῦ E. Globulus περιορίζεται.